

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 31 JANUARI 2013

7e KAMER

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - werkloosheid
tegensprekelijk
definitief
kennisgeving per gerechtsbrief (art. 580, 2°, Ger. W.)

in de zaak:

1. V   R
    appellant, vertegenwoordigd door mr. STROOBANTS V. loco mr.
    BIESEMANS Bart, advocaat te 1080 BRUSSEL, Schoonslaapsterstraat 29
    B1,

tegen:

1. RIJKSDIENST VOOR ARBEIDSVOORZIENING, openbare instelling,
met zetel te 1000 BRUSSEL, Keizerslaan, 7, geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mr. VAN DEN BOSSCHE I. loco mr. SWENNEN
Remi, advocaat te 1731 ZELLIK, Noorderlaan 30.

***
*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 19 september 2011 door de arbeidsrechtbank te Brussel, 30e kamer (A.R. 10/1895/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 24 oktober 2011,
- de neergelegde conclusies,
- het schriftelijk advies van het openbaar ministerie, neergelegd op 13 december 2012 door advocaat-generaal ANDRE,

- de voorgelegde stukken.

***

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 13 september 2012, waarna zaak in voortzetting werd gezet op de openbare terechtzitting van 6 december 2012. Het openbaar ministerie heeft vervolgens zijn schriftelijk advies ter griffie neergelegd, waarna de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

***

*

I. DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

1.

De heer V ontving op 1 oktober 2007 zijn vooropzeg bij zijn werkgever, met een opzeggingstermijn die oorspronkelijk liep tot 30 juni 2009 en verlengd werd tot 25 augustus 2009. Hij kon aanspraak maken op een brugpensioen in het kader van het stelsel zoals georganiseerd door de cao nr.17 van 19 december 1994

Sinds 1 oktober 2005 oefende de heer V een bijberoep uit. Hij was beherend vennoot en aandeelhouder van een commanditaire vennootschap Art en Traffic, vennootschap die als maatschappelijk doel had het verrichten van onderzoek en het verstrekken van adviezen aan ondernemingen op het vlak van verkeerskunde en verkeersveiligheid.

2.

Vanaf 26 augustus 2009 vroeg de heer V werkloosheidsuitkeringen aan. Hij maakte daarbij melding van zijn bijkomende activiteit.

Bij beslissing van 6 november 2009 heeft de Gewestelijk Directeur van het Werkloosheidsbureau te Vilvoorde de heer V uitgesloten uit het recht op werkloosheidsuitkeringen vanaf 26 augustus 2009. De Gewestelijk Directeur oordeelde dat de uitgeoefende activiteit niet als een bijkomstige activiteit kon aangezien worden, vermits de heer V als zaakvoerder van de door hem opgerichte vennootschap, het dagelijks beheer van deze vennootschap op zich nam. Een dergelijk dagelijks beheer zou zich niet beperken tot enkele uren per dag en zou dan ook niet als een bijkomstige activiteit kunnen beschouwd worden.

De vennootschap, waarvan de heer V zaakvoerder was, werd vervroegd ontbonden op 2 december 2009. De heer V had voordien al zijn ontslag als beherend vennoot ingediend op 4 november 2009.

3.

Bij verzoekschrift van 2 februari 2010 heeft de heer V hoger beroep aangetekend tegen de beslissing van 6 november 2009 voor de arbeidsrechtbank te Brussel.

Bij vonnis van 19 september 2011, dat aan de heer V werd ter kennis gebracht op 28 september 2011, heeft de arbeidsrechtbank de vordering als ongegrond afgewezen.

5.

Bij verzoekschrift van 24 oktober 2011 heeft de heer V
ingesteld tegen het vonnis van de arbeidsrechtbank.

hoger beroep

II. DE ONTVANKELIJKHEID.

Het hoger beroep is regelmatig naar de vorm. Het is ingeleid binnen de maand na de kennisgeving van de bestreden beslissing en is aldus tijdig. Het beroep is ontvankelijk.

III. BEOORDELING.

1.

De heer V is van oordeel dat de eerste rechter, zoals de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, geen afweging heeft gemaakt van de effectieve prestaties of inkomsten die geleverd of gegenereerd werden door zijn activiteit, terwijl hij bij zijn aangifte uitdrukkelijk verklaard had dat hij zijn activiteit niet uitoefende tussen 7 en 18 uur en hij zijn beroepsactiviteit voordien cumuleerde met een normale tewerkstelling.

De heer V verwijst naar artikel 48, § 2, van het Koninklijk Besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering waarin voorzien wordt dat de Gewestelijk Directeur de verklaring dat het gaat om een deeltijdse activiteit slechts kan tegenspreken door ernstige, nauwkeurige en overeenstemmende vermoedens. De heer V verwijst naar de beperkte omzet, en naar de nog beperktere winst, die zijn activiteit met zich meebracht.

De Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening vraagt de bevestiging van het bestreden vonnis. De Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening wijst erop dat het mandaat van bestuurder van een handelsvennootschap moet beschouwd worden als een activiteit voor zichzelf in de zin van artikel 45, eerste lid, 1°, van het Koninklijk Besluit van 25 november 1991 en dat het dagelijks beheer van een dergelijke vennootschap zich niet beperkt tot een activiteit van enkele uren per dag.

2.

Overeenkomstig artikel 44 van het Koninklijk Besluit van 25 november 1991 op de werkloosheidsuitkeringen (verder het werkloosheidsbesluit) dient de werkloze om uitkeringen te kunnen genieten zonder arbeid en zonder loon te zijn.

Overeenkomstig artikel 45, 1°, van hetzelfde besluit wordt als arbeid beschouwd de activiteit verricht voor zichzelf, die ingeschakeld kan worden in het economisch ruilverkeer van goederen en diensten en die niet beperkt is tot het gewone beheer van het eigen bezit.

Overeenkomstig artikel 48, § 1, van het besluit kan de werkloze, die op bijkomstige wijze een activiteit uitoefent in de zin van artikel 45, verder uitkeringen genieten op voorwaarde dat (1) hij daarvan aangifte doet bij zijn aanvraag; (2) hij deze activiteit reeds uitoefende terwijl hij tewerkgesteld was als werknemer en dit ten minste gedurende de drie maanden voorafgaand aan de aanvraag; (3) hij deze activiteit voornamelijk verricht tussen 18 uur en 7 uur ; (4,b) het geen activiteit betreft in een beroep dat valt onder het hotelbedrijf, met inbegrip van de restaurants en de drankgelegenheden, tenzij de activiteit van gering belang is.

Overeenkomstig artikel 48, § 2, van het werkloosheidsbesluit worden de verklaringen die de werkloze aflegt betreffende zijn activiteit terzijde geschoven wanneer zij door ernstige, nauwkeurige en overeenstemmende vermoedens worden tegengesproken.

Overeenkomstig artikel 48, § 3, van het werkloosheidsbesluit kan aan de werkloze het recht op uitkeringen ontzegd worden, zelfs voor de dagen waarop hij geen activiteit verricht, indien de activiteit ingevolge het aantal uren of het bedrag van de inkomsten, niet of niet langer het karakter heeft van een bijkomstige activiteit.

3.

De bestreden beslissing leidt ten onrechte uit het feit dat de activiteit van de heer V binnen een vennootschap wordt uitgevoerd af dat het niet kan gaan om een bijkomende activiteit in de zin van artikel 48 van het werkloosheidsbesluit. Wanneer de activiteiten van een vennootschap beperkt zijn tot een aantal uren per week of per dag, dan zijn er geen redenen om aan te nemen dat het bestuur, dat een dergelijke vennootschap vereist, niet kan beperkt zijn tot die enkele uren per dag.

4.

De wetgever heeft geen criteria vastgelegd die de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening en de rechter kunnen leiden in de appreciatie van hetgeen als een bijkomende activiteit kan aangezien worden, en hetgeen niet meer als een bijkomende activiteit kan aangezien worden.

Zeker is voor het hof wel dat niet bepalend is de winst die de werkloze uit die activiteit haalt, maar wel de omvang van de activiteit. Deze kan o.m. bepaald worden aan de hand van het bruto omzetcijfer van de activiteit. In *casu* blijkt niet dat de inkomsten van de vennootschap door een andere activiteit gegenereerd werden dan door een persoonlijke activiteit van de heer V

5.

De bruto inkomsten van de vennootschap van de heer V zoals die blijken uit de B.T.W.-aangiften, bedroegen 9.390 € voor het jaar 2007, 3.075 € voor het jaar 2008 en 9.984,44 € voor het jaar 2009. Wanneer men daarvan het gemiddelde neemt, komt men tot een relatief beperkt bruto beroepsinkomen van *circa* 600 € per maand.

De gedetailleerde analyse van de bruto-inkomsten laat echter zien dat vanaf het tweede kwartaal van het jaar 2007 er een progressieve daling van de inkomsten was (respectievelijk 1.190 € voor het tweede kwartaal, 2.000 € voor het derde kwartaal en 1.400 € voor het vierde kwartaal), die zich doorzette in het jaar 2008 en nog verder in het eerste en tweede kwartaal 2009, waarin er in het geheel geen omzet was. De omzet is dan echter plots toegenomen in het derde kwartaal 2009, dit is het kwartaal waarin een einde kwam aan de tewerkstelling van de heer V en hij werkloosheidsuitkeringen aanvraag. De omzet voor dit kwartaal bedroeg 5.000 €. Voor het vierde kwartaal (dat zich in feite slechts uitstrekte over 2 maanden, vermits de heer V de vennootschap vervroegd ontbond op 2 december 2009) bedroeg de omzet 4.984,84 €.

6.

Bij de beoordeling of het nog gaat om een bijkomende activiteit, in de zin van artikel 48 van het werkloosheidsbesluit, dient de Gewestelijk Directeur de arbeidsactiviteit, of de inkomsten die deze genereert, te toetsen aan de periode waarvoor

werkloosheidsuitkeringen worden aangevraagd of waarvoor
werkloosheidsuitkeringen werden genoten.

Toegepast op de voorliggende betwisting moet vastgesteld worden dat over een periode van 5 maanden (3 maanden van het derde kwartaal en 2 maanden van het vierde kwartaal) een omzet van circa 10.000 € werd gerealiseerd, wat overeenstemt met 2.000 € per maand. Een dergelijke omzet, overeenstemmend voor een intellectuele activiteit, die dus als dusdanig geen hoge kosten met zich meebrengt, kan niet meer beschouwd worden als een bijkomende activiteit. Het inkomen uit deze activiteit overschrijdt immers ruimschoots het maximumbedrag aan werkloosheidsuitkeringen, dat kan genoten worden.

De plotse stijging van de omzet van in het kwartaal waarin de heer V ontslagen werd, is overigens een sterke aanwijzing dat de heer V de bedoeling had om, bij de stopzetting van zijn werknemersactiviteit, zijn bijkomstige activiteit op te drijven.

7.

Het hoger beroep is op die basis ongegrond.

OM DEZE REDENEN HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Gelet op het schriftelijk advies van de heer Jean Jacques André, advocaat-generaal, waarop partijen niet hebben gerepliceerd,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk, doch ongegrond en bevestigt het bestreden vonnis.

Veroordeelt in overeenstemming met artikel 1017 al. 2 van het Gerechtelijk Wetboek de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening tot de kosten van het hoger beroep, tot op heden begroot in hoofde van de heer V op 160,36 €.

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

Fernand KENIS,
Ivo VAN DAMME,
Karel GACOMS,
arbeider,
bijgestaan door :
Sven VAN DER HOEVEN,

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-

griffier.

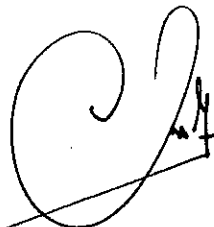
Sven VAN DER HOEVEN

Karel GACOMS

Ivo VAN DAMME

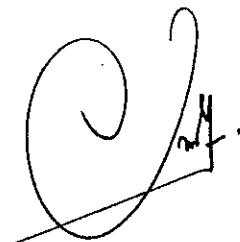
Fernand KENIS

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 31 januari 2013 door:

Fernand KENIS, raadsheer,
bijgestaan door
Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

Sven VAN DER HOEVEN

Fernand KENIS